

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De haereditate uel actione uendita. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

a Renuntiatio. q. non a
posuit renuntiare redu
cendi ad arbitrium boni
viri. ad de eisdem Pau.
de ca. in cō. lxx. inci.
ga frustra. co. j. & se
quē. in j. parte cō. an
tignori. & in consi.
eccl. v. incip. primo &
an oia. in prima par
te cō. nouorū. Et qd
cū iuro p. eisdem Pau.
de ca. i. cō. cclxi. inci.
viliis cōpromissis et
laudo. in j. parte cō.
Qd cōfiliū fuit Pe.
de ancha. & ibi in j.
co. ponit eōdem opi.
et qd si iurē interue
nit in tali renuntiatio
ne: & non appareat
dolus sordes vel gra
arbitratoris q. talia
renuntiatio valeat: d
quo etiā per Ale. de
imo. in cō. cxxxi. cō.
si. in j. volu. Cur.
Fe vide etiā in p. do.
meū fori. i. cō. cxxxi.
co. iij. circa finem.

si fuit renuntiatio ad arbitrium
boni viri: non autem dūtaxat promissum
stare laudo: tunc talis renuntiatio nihil pos
set operari. nisi quando esset magna latio:
quia pro illa potest peti reductio: pro mo
dica non: & ideo etiam pro magna videtur
non posse peti propter hanc renuntiationē:
vt aliquid operetur. quicquid dixerit Dy.
in l. quidā cū filiis. ff. de ver. obl. nisi esset ni
mis magna: quia tunc præsumeretur dolus
in arbitratore. ar. in l. omnes. §. Lucius. ff. q.
in frau. cre. & sic censetur exceptuatus. ni
si fuisset dictū pro magna & maxima quā
titate: quia tūc nō posset peti. nisi probaret
manifestus dolus. Si autem nullo modo
arbitratur, censetur defecta conditio tacita
sub qua contractus censetur celebratus: li
cet non fuerit expressa: & sic contractus nō
valet: vnde cū ex eo non oriatur actio, simi
liter nō oritur officium iudicis mercenariū
ei deferuiens: per q. possit peti & haberi re
curus ad superiorē: vt loco illius arbitri:
ideo nō recedit à persona: nō sic in casu pre
cedenti: quia orta est actio. & sic est cui ac
cedat dictum officium. aliquando tamen receditur à persona,
etiam non secuto arbitramento: vt in casibus hic positis per glo.

4 quæ incipit: [vt nec &c.] dic per docto. in locis preallegatis. In
gl. quæ incipit: [vt nec.] in si. dic q. ratio valentia in primo casu
est fauor dotis: ratione cuius valet promissio dotis nulla quantitate
specificata: etiam si non fuerit declaratio alteri commissa. &
intelligitur facta arbitrio boni viri considerata persona viri, & quā
titate bonorum vxoris & consuetudine loci: vt l. quæro. ff. de iure
re dot. multo magis si fuerit commissa declaratio tertio: licet ille
non declaret, remanet promissio firma. & ad superiorem recurri
tur vt declaret rationē valentia in secundo casu: quia in l. nec vē
ditio. ff. eo. fuit facta commissio super accidentalibus contractibus,
non super substantialibus. hic verò super pretio. q. est de substantia
tia, ratio valentia in tertio est vltima voluntatis fauor, vt nō pa
reat licet tertius non arbitretur, sed recurratur ad superiorem. l.
intestamentis. de regu. iur. ff. In gl. si. ibi. [aliās non.] dicūt doc.
sufficere q. ille acceptauerit arbitrium, vel commissionem: vt sic
possit compelli: bene requiruntur ista duo q. acceptauerit, & qd
compromissum fuerit factum, taliter q. valeat nec cū poena vel
pignoris, sicut si pactio nudo factum sit. aliās laudū arbitri est
set inane. nam ex ipso nō oritur actio. vt l. j. §. de arbi. nec ex com
promisso oriatur si non interuenit stipulatio: ideo requiritur pi
gnus, vel promissio poenæ. ne laudum sit elusorium, ad q. feren
dum arbitri non potest compelli: sed si interuenisset stipulatio.
& sic posset agi ex eo ad obseruantiam laudū, etiam sine pignore
vel poena posset compelli arbitri. & prædicta in contractibus. In
vltimis autem voluntatibus. an tertius (in cuius arbitrium fuit
commissum) possit compelli ad arbitrandum. gl. in l. j. de lega. ij.
dicit quod non meminit se legisse. de hoc dic vt ibi per Doct.

De hereditate vel actione uendita.

Rubrica.

LEX

I.

Salienum.

¶ Quando fisco vendit hære
ditatē, creditores hereditarij
nō debent molestare fisco, sed emptorē. et est specia
le in fisco vidente. secus in priuato: quia nō debet
molestare emptorem: sed venditorē. vt l. prox. j. &
est aliud spectale in fisco: quia si moueat quæstio de ipsa heredita
te per petitionē hereditatis, debet agi cōtra emptorē. vt l. etiā. §.
Itē si quis. ff. de peti. hæredi. regulariter verò emens ab alio quā à
fisco, cū habeat tit. non cōuenitur peti hæred. si emit res singula
res. l. hæreditatē. j. in quibus causis cess. long. temp. præscrip. & si
emit vniuersitatem: ita demū si sciens eam ad aliū pertinere. nō
aliās: vt d. l. etiā. §. si quis. emens autē à fisco res singulares, nullo
modo est molestandus: sed fisco infra quadriennium si vedit rem
tanq. suam. vt l. ij. infra de quadrienn. præscrip. Si autem tanquam

alienam. dic vt no. per glo. §. si aduer. fisco. l. fina.

3 Credit or habet actionem contra debitorem, quam potest transferre in alium etiam
inuito debitore: sed debitor non potest eā transferre in alium, & se à creditore liberare.
4 Debitor meus in diem vel sub conditione, quod teneatur mihi satisfacere de solucione alie
niente die vel conditione, iusta causa subsistente.
5 Si uenditur mensa vel peculium seu apotheca, sumendo eam pro contentis, vel fidei
iuramentis, an debita & credita pertineant ad emptorem.
6 Quid si tales universitates non uenduntur, nec donentur, sed legentur alicui?
7 Si delata est mihi hereditas debitoris mei quam alius: & postea eam tibi acceperis, licet
debes tu soluere alijs creditoribus ne conueniaris à me, ita & mihi de eo quod delat
bat defunctus?
8 Sicut uenditor regulariter non tenetur emptori satisfacere de euictione eam fidei iuram
entis: licet teneatur promittere, ita e converso emptor universitatis non tenetur uen
ditori satisfacere de indemnitate: si non fuit actum à principio,
Quid si non tradiderat & agatur contra eam ne tradat.

LEX

II.

Actio iuris.

¶ Venditor hereditatis debet creditores
niri à creditoribus hereditarijs
autem emptor. etiam si fuit actus inter ipsum & vendi
torem vt deberet illis soluere, vel satisfacere. q. tamen
venditor eis soluerit potest per actionem ex vendito ab emptore
recuperare. qui censetur eam emisse cum commodis & oneribus:
bus: non autem potest venditor post venditionem & traditi
nem compellere emptorem ad satisfaciendum de satisfaciendo cre
ditoribus. si tempore venditionis hoc dictum non fuerit. h. d. Et
intelligi q. emptor inuitus non cogatur respondere creditoribus.
bus: sponte verò potest subire iudicium. & sic creditores fecisse
videntur tacitum pactū de nō conueniendo venditorem. pro
dest et hoc pactum tacitum: licet absenti. vt est casus notatus in
l. ij. §. de pac. licet regulariter ex pacto alterius expressio non pos
sit acquiri exceptio alteri absenti: quando est omnino extraneus
q. dic vt plenē nō in l. non solum. §. si liberationis verba. de iur. i.
lega. Sed emptor non est penitus extraneus, sed procura. in rem
suam: sed poterit acquirere venditori ex tacito pacto: sicut pro
curator simplex acquirit exceptionem doli, & non pactis. l. res
scriptum. §. fina. ff. de pactis. In text. ibi: [tu experiaris suo erro
ne.] quasi dicat non autem emptor inuitus habet necesse creditores
respondere. vt in fine: quia non est obligatus eis: sed ipse v
ditor. qui adeundo hereditatem censetur cum illis quasi contrax
xisse: vt l. hæc autem. §. si. quibus ex caus. in pos. ea. In gl. quæ
incipit: [non ergo.] ibi: [de suo potest facere quod ei placet.] ven
ditor enim habet actionem contra debitorem. quam potest in
alium trāsferre. etiam inuito debitore: vt infra l. proxima. sed de
bitor nō dicitur habere actionem qua ipse tenetur: sed eius credit
tor eam habet. vnde cum non sit sua: sed creditoris: non potest in
alium trāsferre: & se à creditore liberare. l. ij. ff. de iureiur. qui
non debet esse in sua potestate se à creditore liberare: nisi soluat
vel satisfaciat. vt ff. de iureiur. l. ij. §. j. In gl. quæ incipit: [de huius
piendis.] ibi. [in omnibus.] nam illa. l. vult quod debitor meus
in diē vel sub cōditione, teneat mihi satisfacere de soluendo alie
niente die vel conditione iusta subsistente causa. Sed si vendo ti
bi hereditatem, tu efficiaris debitor meus ad restituendum mihi
illud quod soluam creditoribus hereditarijs, si contingat me ab
eis conueniri. glo. videtur soluere tribus modis. Secunda solui
bona sic declarando. nam illa. l. procedit quādo causa suspensa
superueniret de nouo post obligationem cōtra hāc alius emen
tis dare non tenetur si à principio suberat. vt l. i. §. si quis. ff. de
in posses. leg. & l. si creditores. de priuile. credi. hoc autem debet
intelligi quādo talis causa de nouo non superuenit. Et ideo nō
suberat iusta causa petendi satisfactionem. Vltima verò solui
est bona. quæ vult quod non potest petere satisfdari cum fidei iuram
entis: vt hic, sed cauere sine fidei iuramento sic. vt in contrarium
si illa. l. intelligeretur de nuda cautione sine fidei iuramento, non esset
per eam prouisum creditori, qui suspicatur de debitorē. vt
de debet intelligi de fidei iuramento: vt etiam probatur in d. l. i. cre
ditores. In gl. si. ibi: [de dona. l. hereditatem.] gl. videtur significare
trarium de illa. l. huic. vt patet ex sequentibus solu. sed reuocari
cordant. nam sicut quādo hæres vendit hereditatem creditores
res non possunt conuenire emptorē inuitus: sed debent cōuenire
debitorem: vt hic. ita quādo donat: non potest cōuenire donatorem
sed donantem. vt ibi probat. In hoc tamē est aliud: quia quādo
didit illud quod postea soluit creditoribus, recuperat ab emptore
per actionē ex vendito. quæ est bona fidei: vt §. in gl. quæ incipit
[libello dato.] sed quādo donat, recuperat per actionē præscriptam

verbis, vel in factu que sunt stricti iuris: ut in illa l. hereditatem. Nunc ex glo. quæro quid in alijs vniuersitatibus, si vendantur ut mensa, apotheca, sumendo eam non pro loco continente: sed pro contentis, vel peculio si vendantur? Respondeo idem quod hic cum contineant debita & credita, censetur actum ut emptor illa teneatur soluere ex natura rei venditæ: non tamen ipse potest conueniri a creditoribus: sed venditor qui postea recuperabit ab emptore. ut patet ex l. cū pater. §. mensæ. de leg. ij. ut ibi not. per Bar. Item quæro quid si tales vniuersitates non vendantur, nec donentur, sed legentur alicui? de hoc dic vt l. cū filius. §. j. de leg. ij. ubi est casus notabilis. ¶ Itē quæro tertio quid si delata est hæreditas debitoris mei, quam adiui: & postea eā sibi vendidi: an sicut debes tu soluere alijs creditoribus, ne conuentaris a meis? & mihi de eo quod debebat defunctus? videtur q. non quia actio mea per additionē fuit extincta non sic actiones aliorum creditorum de isto habes tex. cum glo. fin. satis notabi. s. de pac. l. debitori. ubi omnino vide. ¶ Vltimò not. hic text. in versic. nam vt satis. ¶ q. sicut venditor regulariter non tenetur emptori restituere de euictione cum fideiussoribus: licet teneatur promittere. vt l. j. de rerum permu. iuncta l. j. & l. ij. de eu. ff. ita econtra emptor vniuersitatis non tenetur venditori restituere de in demeritate, si non fuit actus a principio tempore venditionis hoc procedit sine dubio si venditor iam tradiderat possessionem sed si non tradiderat, & agatur contra eum vt tradat, an per viam exceptionis possit hoc consequi. vide Bar. in d. l. cū filius. §. j. in fi. de leg. ij. & adde hic l. eum qui bona. ff. de iure fisci.

LEX III.

Ominis. Lex ista tractat de secunda parte rubricæ & dicit q. potest quis actionem suam cedere contra debitorem suum: etiam illo ignorante, vel inuito. h. d. rationem dixi in l. præcedenti. gl. & eodem modo potest cedere actionem quam habet. ¶ sed de tutorem non potest delegare alteri inuito: quia delegatio fit per stipulationem quæ debet interuenire inter delegatū & eum cui fit delegatio: vt in l. j. de nouat. aliquādo tamen si sibi nil nocet, cogitur ad instantiam creditoris alteri se obligare. vt in l. ij. ff. de iur. & de condi. inde. l. si non sortem. ff. de iure circa fi.

LEX IIII.

Vi nondum. Qui deceptus ab emptore vendit rem suā minori pretio quā valeat, non compellitur ad tradendum. nisi tollatur deceptio. h. d. In glo. ij. ibi. ¶ & dic dolo dante causam conuenit: vt quia non fuisset venditurus, nisi quia mihi suasisit. quod nihil valebat: vnde tūc venditio erit ipso iure nulla reperiatur: sed quando constat q. in omnem euentū erat venditurus, non tamen pro tam modico pretio, tunc dicitur dolus non dare causam contractui sed incidere in eundem vnde non est nullus: sed venit in effectum annullandus, nisi pretium superpleatur. vt j. de rescin. vend. l. ij. & quod plenè not. in l. & eleganter ff. de dolo.

¶ Quod si cognoscatur an cessionarius intenderit utilem, vel exercitium directæ: & an cogatur declarare quam intenderit nomine cedentis? In hac emptor hereditatis habet utiles actiones particulares contra debitores hereditarios, ita habet etiam utilem petitionem hereditatis, quam venditor habebat directam.

¶ Quod si nouerit adhuc n. sta tempore venditionis, & cessionis, sed postea nascitur: an competat emptori i. seu cessionario?

¶ An liceat cessionarius iurare de calumnia?

LEX V.

Emptor. Qui emit hereditatem, habet utiles actiones: quas suo nomine potest intentare, & si fuerint sibi actiones mandatæ. vel cessæ, habet exercitium directarum quod intentabit nomine venditoris. & in eo dicitur procura. in rem suam. h. d. In text. ibi: quāvis vtilis. ¶ siue etiā sine mandato vel cessione ex solo contractu venditionis secundū communem intellectum: sed Pe. hoc non tenet: imò dicit vtilis non competere sine cessione, cessione ergo transfert vtilis quas cessionarius intendent suo nomine, & transfert exercitium directarum quod intendent nomine cedentis. ¶ Et qualiter cognoscatur an intendent vtilem, vel exercitium directæ dic vt no. in l. qui stipendia. §. de procur. & an cogatur declarare quam intendent nomine cedentis? dic vt not. in Spec. de procu. §.

3 ff. de solu. l. si duo. per Bar. ¶ Sed quæro an sicut emptor hereditatis habet utiles actiones particulares contra debitores hereditarios: vt hic. ita habeat vtilē petitionē hereditatis, quam venditor habebat directam? dic vt ff. de pe. har. l. ei qui. in text. & gl. in vltima charta ti. per Cy. §. de pe. har. l. cogi. in ij. q. & adde l. si optio. §. si. de optio. lega. ¶ Itē quæro quid si actio non erat adhuc nata tempore venditionis, & cessionis sed nascitur postea: an competat emptori, vel cessionario? dic vt not. ff. man. l. herede.

5 in prin. per gl. ¶ In glof. magna quæ incipit: [agit ergo. ibi.] Alij dicunt statim annihilari vtilē. ¶ pro istis facit quia vtilis & directæ

pro eodē nō possunt concurrere apud eundē: imò directæ tanquā potentior absorbet vtilē. vt l. stichū. §. aditio. de solu. & l. si hæres institutus. in prin. ff. ad treb. sed dic quod licet vtilis non concurrat cū directæ: quia essent directæ apud eundē cū exercitio tū directæ bene pōt concurrere: quia substantia actionis directæ non est apud cessionariū: licet bene sit actio vtilis: vnde nō concurrūt in persona eiusdē duæ substantiæ. s. directæ & vtilis actionis: imò vna est apud vnū: altera apud alterū. In gl. ibi. [Alij distinguūt.] In illa quæstione: an debeat cessionarius iurare de calumnia: sed tu tene præcedentē: quia quācumq. intendent, dicitur ipse principalis: cū intendent ad suā voluntatē & iuramentū de calumnia præstatur per principalem personā: vt in aut. principales. §. de iur. cal. in gl. In gl. ibi. [Itē huiusmodi cessio inutilis videtur cū & sine cessione detur vtilis.] ad hoc gl. respondit. sed dic q. cū sint diuersæ, pōt habere diuersas vtilitates: q. intendent nōne diuersorū. & si succumbat in vna, non tolleret sibi altera vnde iuris est plures actio-

6 nes habere. ¶ In glo. si. ibi. [an vterq. nostrū: an prior tantū habet vtilis.] dic prima verior: quia sicut a primo venditore nō separant directæ p venditionē: vt in prin. gl. præcedētis. ita a secundo venditore nō videntur separari vtilis: sed alia vtilis de nouo produci in personā secundi emptoris. Contrariū dic q. vtilis facilius separant quā directæ: & sic penes secundū venditorē nullæ remanebunt. per l. ex ass. ff. ad treb. cū ibi not. & l. j. §. de illo. & quod ibi

no. & j. de iure emphy. l. si. quando emphyteuta primus qui vtile habet dominium, dat in emphyteuti secundo.

LEX VI.

Vitibi. ¶ Venditor antequā tradat est dominus, ideo alteri vendendo & tradendo transfert dominium: & sic secundus emptor in eo erit potior quā primus concor. l. quoties. §. de rei vendi.

LEX VII.

Postquam. ¶ Nomen debitoris pōt dari pignori, & ille cui datum est pōt ipsum aliter vendere iure creditoris: sicut alia rem pignoratā & emptori datur vtilis actio ad exigendū, sicut dabatur venditori antequā venderet. hoc dicit tex. cū gl. Aduerte tū q. il lud quod exegisti (si constabat in specie, & sibi debebatur pecunia) retinisset loco pignoris, quousq. pecunia fuisset soluta: nō autē cōpensasset cū debitor: quia de quantitate ad speciem nō fit compensatio: vt l. si conuenerit. de pig. act. sed ille qui emit ab eo, retinebit iure dñij: quia soluit pretiū ex quo satisfactum est venditori.

¶ Quod aliud sit uenire rem pignoratam, & aliud ius quod habeo in pignore. Si uendo rem pignoratam iure creditoris, q. transeat dominium: licet non sit penes me.

LEX VIII.

Xnominis. ¶ Ex venditione nominis transit vtilis: & etiam exercitium directæ si cedatur tam ad debitum quā ad pignora non autem dominium rerum pignorataram. hoc dicit. Et differt à l. præcedenti. quia ibi tu debitor meus pignoraisti mihi nomen debitoris tui, hic verò aliās res corporales. Itē ibi vendidi nomen debitoris tui hic vendidi nomen tuum & in emptorē transit vtilis actio contra te: quæ mihi competeat directæ. Transit etiam vtilis hypothecaria ad pignora: etiam si in venditione non sit facta mentio: quia venditæ actione principalis, trāseunt etiā pignora in emptorem. vt §. de act. & obli. l. si a creditore. & l. si in solutū. non autem transit in te dominium rerum pignorataram. h. d.

¶ Ut mensa. Et quodd mensa nummulariorum dicat quid vniuersale. Adde Bar. in l. cū pater. §. mensæ. ff. de leg. ij. & l. tabernæ. ff. de fund. instrut. Bald. in l. prædia. C. de fideic. & in l. in legatis. C. de lega. & per Alex. de insol. in cons. xlvij. col. v. in prin. in j. volu. Fran. Cur.

¶ Q. si emphyteuta. Adde dominū meū Alex. neuill. vincen. tūm in repe. c. potuit. de loc.

Eunuchus. Quis dicitur eunuchus? vide gl. in c. eunuchus. l. v. de gl. & doct. in c. ex parte. de cor. vi. Et q. sunt spēs eunuchorū. vide per gl. in c. o. x. xij. q. vj. & adde q. eunuchus venditur vt morbosus, redhibetur. ita Aulus gel. in lib. iij. no. cti. att. c. j. Cur.

Notarius debet scire iura. Adde gl. & Bar. in l. pe. C. de tab. l. x. Abb. in c. j. in vj. co. de si. in fr. Abba. c. si. c. te. ne. cle. vel mo.

Ista. l. i. Sed cōtra. q. imō transcat: quia si vēdo nomine tuo, censetur vendita etiam pignora. hinc sequitur q. in emptorem transcat fuit dominium. vt in l. si cōuenerit. ff. de pigno. acti. Solu. si vendo rem pignoratā iure creditoris, bene transit dominium: licet nō sit penes me: vt in l. contraria. sed vendendo nomen tuum, non videor vendere res pignoras: sed ius pignoris, q. habeo in eis ideo transit vtilis hypothecaria. & non dominium: & sic est casus hic. Aliud est ergo vendere rem pignoratam, aliud ius qd' habeo in pignore. In gl. j. ibi: secus autem si ipsum pignus. J idest rē ipsam pignoratā, longa est enim differentia inter rem pignoratā, quæ est corporalis: & pignus, seu ius pignoris, quod est ius incorporale.

Remendicatio, quod possit competere ei qui habet utile dominium.

Nomen actionis largo modo sumptum comprehendit tam personalem quam realem.

Hypothecaria an possit cedi sine personalitate

An illa quæ sunt cessibilia, sint etiam ad heredem transmissibilia, & an etiam illa quæ transmissibilia non sunt, nec etiam cessibilia

LEX IX.

Erti. Vendi & cedi potest non solum actio personalis, sed etiam realis: puta rei vendicatio. & in emptorem transit vtilis rei vendicatio, sicut trāsit vtilis actio personalis. l. d. Erat autem ratio dubitandi illa quam tangit gl. ij. quia si vend. rei vendi. habeo cōtra te directam: nam videbatur emptori posse competere vtilem, cum in ipsum non transferam dominium directum, vel vtile: q. sine traditione regulariter non transfertur. vt in l. traditioibus. s. de pac. & de rei vend. l. penult. ergo non potest sibi dari vtilis rei vendicatio: quia sicut directa non datur nisi directo domino. vt in l. in rem. in prin. ff. de rei vend. ita vtilis non videbatur dari nisi habēti vtile dominium: sed ille emptor non habet. Breuiter negatur q. vtilis rei vendicatio non possit cōpetere nisi ei qui habet vtile dominium: imō potest. & ad hoc allegatur iste tex. quem ita intelligunt doc. vt no. in c. pro possessore. de reg. iur. l. vj. & Bar. in l. si culpa. ff. de rei ven. q. ille cui est vendita vel cessa rei vendi. habet vtilem rei vendi. & tamen anquā nanciscatur possess. non habet etiam vtile dominium, postq. non fuerit nactus, videf qd' non solum vtile, sed etiam directum dominium habeat: quia vnde oritur vtilis actio, & etiam rem, postquam possessio nō fuerit adeptus. ita intelligo istam legem cum dictis doctorū. Et no. q. nomen actionis largo modo sumptum cōprehendit tā personale quā reale. J In gl. quæ incipit: [viris prudentibus. j ibi. [Item an hypothecaria sine personali possit cedi. j videtur q. sic per hanc legem, quæ vult q. possit vendi vel cedi actio realis, sicut personalis: sed hypothecaria est realis: ergo & c. gl. determinat contrarium. quia ista. l. loquitur de reali, quæ est principalis. vt est rei ven. quæ datur ratione domini: sed hypothecaria nō est principalis: sed accessoria ad personalem. & sine illa non potest stare. Vnde si illa non fuit cessa, non potest cedi accessoria: esset enim absurdum dicere q. tu es debitor meus, & alius (cuius tu non es debitor) habeat ius pignoris: vel rem obligatam pro debito meo. propterea sequeretur absurdū. q. actio in potestate mea illi auferretur. sagēdo personalis: & exigendo à te debitū: quo ex actio liberatur pignus: et sic tolleretur hypothecaria. vt in l. solui in prin. qui. mo. pig. vel. hypo. lo. ga nō potuissē plus iuris trāsfere in emptorē quā esset penes me, sed si foret penes me soluto debito extingueret pignus, & hypothecaria. ergo & c. In cōtrariū facit: ga hypothecaria stare pōt sine psonali postq. semel fuit i esse pducta: licet à principio nō potuerit nasci sine principali. vt j. de ius. pig. l. ij. & cōtrariū eius q. hic no. gl. No. per gl. in l. v. l. uca. pio. j. de pig. Breuiter de illo articulo dic vt plenē not. per Bar. ff. de fideiuss. l. fideiussor obligari. in prin. vbi distinguit. nam aliqui potest cedi sine principali: aliquando nō. q. dic vt ibi. J In gl. quæ incipit: [poterit ergo. j ibi. [vel forte potest ante: j hæc cōmuniter tenetur vt no. in l. si nomen. ff. eo. & in l. iniuriarum. allegata in glo. Nec ob. si dicatur si ante lit. contest. non transmittitur ad heredem. vt dicit gl. ergo nec videtur posse cedi: quia illa sunt cessibilia, quæ etiam sunt ad heredem transmissibilia: & illa quæ

transmissibilia non sunt, nec etiam cessibilia. vt. ex pluribus. l. de adm. tu. Sed ad hoc respondit Bart. in d. l. iniuriarum. q. hoc pcedit in illis q. ppetuū & nullo casu sunt ad heredē transmissibilia: & sic nec actu nec aptitudine, si super ea sit litis contestata. hoc sufficit, vt possit cedi. In gl. ibi. J & est spes vendita. J potest dici q. sit vendita etiam res. nam licet tenēti & possideni rem non detur rei vendi. actualiter: quia deficit vnū extremū substantiale: scilicet possessio ex parte conuenti: quia tamen adest aliud extremū substantiale, quod requiritur ex parte agētis: scilicet dominium: potest dici q. competat aptitudine: licet non actu. & sic est in esse producta in substantia. sed eū desinet possideni ducetur in actu. de illa quæstione vide per Cyn. s. de aliena. di. l. fin.

De eunuchis.

Statutum si simpliciter disponit q. occidens vel percutiens aliquem puniatur vel na. an habeat locum in subdito statutum occidente extra territorium?

Statutum episcopi quod clerici ludentes sint excommunicati: an habeat locum extra territorium?

An possint statuentes facere statutum contra forensē delinquentē in suis subditis?

Notarius debet scire iura: & an imputetur sibi si conficiat instrumentum contra prohibitionem legis?

LEX I.

Romanæ. In l. ista de eunuchis ista. l. alio gatur ad duo. Primò dum dicitur [in barbaro. j idest in patria barbarā. quod citat potest facere statutum contra ciuem suū delinquentem extra suum territorium: sicut Imperator fecit istam legem contra subditos imperij delinquentes extra imperium. scilicet in patria barbarā: non erat sibi subditi: scilicet vendendo seruos natos in imperio romano, & factos eunuchos. J Sed quid si statutum simpliciter disponit quod occidens vel percutiens aliquem puniatur talis: an habeat locum in subdito statutum occidente extra territorium eorum. vel vulneranter? & intellige si de crimine actum, vel inquiratur in territorio ratione originis, vel domicilij. s. vbi de crimi. agi. l. oport. l. j. si enim in loco delicti inquiratur, vel accusaretur, non esset dubium quod ibi non esset seruandū statutum alterius loci: sed illius vbi quis delinquit. vt s. vbi de iura. vel cla. & ibi tetigi dicunt quidam quod etiam si inquiratur accusetur in loco vbi viget istud statutum, quod non debet p niri secundum formam statuti: sed de iure communis: quia statutum simpliciter loquens videtur intelligendum de delinquentibus infra territorium statuentium: prout videtur casus in c. animarum. de consti. lib. vj. tamē. Doct. tenent cōtrarium. quod ille punietur pœna statuti: licet delictum sit alibi commissum: huius legis quia cum statuentes specificē poterint super hoc providere. vt hic est casus. simpliciter statuendo censetur statuisse in omni casu in quo providere possunt: etiam speciatim cum prouiso sit vtilis reipū. Nec ob. c. vt animarum. quia ibi in pœna excommunicationis: quæ trahit secum executionem: no. glo. in l. si quis filio exheredato. s. irritum. ff. de iust. iura. l. iudex vnus territorij non potest executionem facere in alio territorio: nisi mediante iudice illius territorij. vt s. de iust. iura. l. perandum. s. si autem reus. cum ibi not. J Statutum ergo quod p quod clerici ludentes sint excommunicati: nō habet locum in clerico illius lucēte extra suam diocēsim. quia mitteret fallem in messem alienam faciēdo executionem in aliena diocēsi: ista ratio videtur debilis: quia verum est quod iudex vnus territorij non potest executionem faciēdo in alieno territorio: quæ est visibilis. & turbaret alienam iurisdictionem: sed executionem inuisibilem videtur posse facere: quia eam non turbat hoc dic vt in d. c. vt animarum. quia variæ sunt opiā. Sed quod econuerso: an possint statuentes facere statutum contra forensē delinquentem in suum subditum? videtur quod non pot. per l. inno. in c. ex parte. de priuile. dic vt no. in materia ista: notum in l. eunuchos populos. & est l. j. s. de summa. trini. facta. l. quis in hoc genus. de episcop. & clerici. allegatur etiam J notarius debet scire iura: alius non imputaretur sibi si conficeret instrumentum contra prohibitionem legis: cuius contrarium hic patet.